

ของการแลกเปลี่ยนระดับบุคคลนี้ไว้เสียขั้นหนึ่งก่อน ลักษณะทั่วไปนี้อาจพิจารณา
เห็นได้จากหลักการแลกเปลี่ยนระดับนี้ดังต่อไปนี้

1. ในสถานการณ์ใด ๆ สิ่งมีชีวิตจะก่อพฤติกรรมที่ให้ผลตอบแทนมากที่สุด และขณะเดียวกันให้ผลร้ายน้อยที่สุด
2. สิ่งมีชีวิตจะประพฤติซ้ำพฤติกรรมในอดีตที่ให้ผลตอบแทนงาม
3. สิ่งมีชีวิตจะประพฤติซ้ำกับสถานการณ์ที่คล้ายกับในอดีต ซึ่งให้ผลตอบแทน
4. สิ่งกระตุ้นในอดีตให้ผลตอบแทน จะก่อให้เกิดพฤติกรรมทำนองเดียวกับอดีตอีก
5. การประพฤติซ้ำจะเกิดขึ้นต่อไปเรื่อย ๆ ตราบที่มันยังให้ผลตอบแทน
6. สิ่งมีชีวิตจะแสดงความโกรธ หากพฤติกรรมอย่างหนึ่ง ซึ่งในอดีตเคยก่อผลตอบแทน แต่ปัจจุบันไม่ก่อผลตอบแทนเช่นนั้นอีก
7. สิ่งมีชีวิตยิ่งได้รับรางวัลจากพฤติกรรมเฉพาะอย่างใดมากขึ้นเท่าใด พฤติกรรมนั้นก็ลดค่าลงเพียงนั้น และสิ่งมีชีวิตนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะประพฤติแบบอื่น เพื่อหารางวัลอย่างอื่นต่อไป⁽¹⁾

จะเห็นได้ว่า หลักการเหล่านี้ใช้กับการแลกเปลี่ยนระหว่างบุคคล คนหนึ่งแลกเปลี่ยนสิ่งใด ๆ (วัตถุหรือไม่ใช้วัตถุ) กับอีกคนหนึ่ง หรือเน้นการแสดงพฤติกรรมของคน ๆ หนึ่งที่แสดงต่ออีกคนหนึ่งหรือสถานการณ์หนึ่ง หรือการแสดงพฤติกรรมเป็นการตอบโต้สิ่งเร้าอย่างหนึ่ง เป็นต้น พฤติกรรมที่แสดงออกไปแล้วให้ผลดี จะเรียกว่ารางวัลตามศัพท์จิตวิทยาหรือผลตอบแทนงามตามแนวเศรษฐศาสตร์ก็ตาม พฤติกรรมนั้น ก็จะถูกประพฤติซ้ำอีก ทำเช่นนั้น ๆ ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงระดับหนึ่ง (จะนานเท่าใด ต้องแล้วแต่สถานการณ์และบุคคล) การกระทำนั้นก็จะลดค่าลง (เรื่องของจิตใจ) ก็จะมีการเปลี่ยนแปลงการกระทำไม่ทำซ้ำแบบเดิม เปลี่ยนไปทำแบบอื่น หารางวัลแบบอื่น ซึ่งก็น่าจะเข้าใจได้